

HE 141/2015 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Kasvinterveyden suojelemisesta annettua lakia ehdotetaan muutettavaksi siten, että laissa otettaisiin huomioon Euroopan unionin uusittujen valtioneuvoston päätösten vuoksi tarpeelliset maa- ja metsätalouseläimien tukea koskevat säännökset. Laissa säädettyjen korvausten ulkopuolelle rajattaisiin unionin säännösten mukaisesti vaikeuksissa olevat yritykset sekä yritykset, joilta komission päätöksen nojalla peritään takaisin sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta tukea sekä maatalouseläimien toimivat muut kuin pk-yritykset.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian.

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Laki kasvinterveyden suojelemisesta

Laki kasvinterveyden suojelemisesta (702/2003) (jäljempänä *kasvinterveyslaki*) koskee toimenpiteitä, joilla pyritään säilyttämään hyvä kasvinterveyden tila ja joihin kasvintuhoojien torjumiseksi ja leviämisen estämiseksi voidaan ryhtyä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella kasvinterveyden suojelemisesta (17/08) säädetään kasvintuhoojakohtaisesti, mitkä kasvintuhoojat ovat hävitettäviä kasvintuhoojia ja mitkä torjuttavia kasvintuhoojia. Mainituilla säädöksillä on pantu täytäntöön neuvoston direktiivi kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen ja siellä leviämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 2000/29/EY (jäljempänä *kasvinterveysdirektiivi*).

Kasvinterveyslain 30 §:n nojalla voidaan toimijalle myöntää korvauksia kasvintuhoojan hävittämiseksi annetun torjuntapäätöksen täytäntöönpanosta aiheutuneisiin välittömiin ja välttämättömiin kustannuksiin kokonaan tai osittain, jos kasvintuotannolle aiheutuneet vahingot ovat poikkeuksellisen suuret. Toimijalla tarkoitetaan viljelijää, jolla kasvi on ollut tuotannossa. Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että toimijalle on aiheutunut hävittämistoimenpiteistä huomattavia kustannuksia, joilla on toimijan elinkeinolle kohtuuttoman suuri merkitys tai joiden korvaaminen on toimijan elinkeinon jatkamisen kannalta tarpeellista. Toimijalle olisi tällöin aiheutunut torjuntatoimenpiteistä ennalta arvaamatonta ja suurta vahinkoa. Korvausta voidaan myöntää vain siltä osin kuin toimijalle ei makseta korvausta vakuutuksesta tai rahastosta.

Kasvinterveyslain 30 a §:n mukaan metsässä kasvaviin puihin kohdistuneesta, hävitettävää kasvintuhoojaa koskevasta torjuntapäätöksestä maanomistajalle ja maanvuokraoikeuden, testamenttiin perustuvan käyttöoikeuden, lesken hallintaoikeuden, eläkeoikeuden tai muun vastaavan oikeuden sekä hakkuuoikeuden haltijalle aiheutuneet kustannukset ja vahingot korvataan siltä osin kuin ne ylittävät säännöllisestä metsänhoidosta tai tavanomaisesta puutavaran korjuusta aiheutuvat kustannukset. Metsällä tarkoitetaan aluetta, johon sovelletaan metsälakia (1093/1996).

Korvausten maksamisesta päättää Elintarviketurvallisuusvirasto.

1.2 Euroopan unionin valtiontukia koskevat säännökset

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan mukaan sellainen valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suuressa osassa jotakin yritystä tai tuotannonalaa, on soveltumaton yhteismarkkinoille siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Valtiontukien osalta sovelletaan ennakoilmoitusmenettelyä, jossa komissio arvioi tukimuodon soveltuvuuden yhteismarkkinoille. Poikkeukset ennakoilmoitusmenettelystä koskevat vähämerkityksellistä eli de minimis -tukea sekä ryhmäpoikkeusten piiriin kuuluvia tukia. Lisäksi komissio voi vahvistaa etukäteen suunta- viivoja, joissa esitettyjä kriteerejä se soveltaa tutkiessaan ilmoitettujen tukien soveltuvuuden yhteismarkkinoille. EU:n valtiontukisäännökset ovat kansallisesti suoraan sovellettavaa oikeutta.

Euroopan unionin maa- ja metsätalousalan valtiontukia koskevat säännökset on uudistettu vuosille 2014—2020. Uudet valtiontukisäännöt ovat aikaisempaa yksityiskohtaisemmat. Maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskeva komission ryhmäpoikkeusasetus sekä valtiontuen

HE 141/2015 vp

suuntaviivat luovat puitteet sille, millaisia tukia ja missä määrin Euroopan komissio tulee hyväksymään jäsenmaissa säännösten voimassaoloaikana.

Kasvintuhoojien vuoksi maksettavia tukia koskevasta ryhmäpoikkeuksesta säädetään maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetussa komission asetuksessa (EU) N:o 702/2014 (*ryhmäpoikkeusasetus*). Samalla on annettu Euroopan unionin suuntaviivat maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontuesta vuosina 2014—2020 (2014/C 204/01, *valtiontuen suuntaviivat*). Uusien säännösten soveltaminen on alkanut heinäkuun alusta 2014. Valtiontuen suuntaviivoja muutettiin osittain marraskuussa 2015 komission ilmoituksella (2015/C 390/05).

Komission ryhmäpoikkeusasetus koskee Suomessa maa- ja puutarhatalouden toimijoille maksettavia tukia. Sen sijaan metsänomistajille tukea voidaan Suomessa myöntää vain valtiontuen suuntaviivojen puitteissa, koska näitä tukia ei Suomessa rahoiteta maaseuturahastosta.

Ryhmäpoikkeusasetuksen 26 artikla vastaa pitkälti aiemmin voimassa olleen ryhmäpoikkeusasetuksen säännöksiä. Yhteismarkkinoille soveltuviksi katsotaan tietyt kasvintuhoojien ennaltaehkäisy-, valvonta- ja hävittämiskustannukset sekä kasvintuhoojan aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettu tuki. Tukea maksetaan ainoastaan kasvintuhoojista, joita varten on olemassa unionin tai kansallisten lakien muodossa vahvistetut säännökset ja osana unionin, kansallisen tai alueellisen tason julkista ohjelmaa, joka koskee kyseisen kasvintuhoojan ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä, osana toimivaltaisen viranomaisen määräämää kiireellistä toimenpiteitä tai osana kasvintuhoojien hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi kasvinterveysdirektiivin mukaisesti toteutettuja toimenpiteitä. Kasvintuhoojien hävittämiseen tuki maksetaan toimijalle suorana tukena.

Valtiontuen suuntaviivojen uuden 594 kohdan mukaan metsissä olevien puiden kasvintuhoojien ja kasvitautien käsittelemiseen ja leviämisen estämiseen sekä niiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki katsotaan perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaksi, jos tuki täyttää suuntaviivoissa vahvistetut yhteiset arviointiperiaatteet ja suuntaviivojen II osan 2.8 jaksoon sovellettavat yhteiset säännökset ja jos tällaisten toimenpiteiden ensisijaisena tavoitteena on edistää metsäekosysteemien, luonnon monimuotoisuuden ja perinteisten maisemien säilyttämistä tai ennallistamista.

Tukea voidaan myöntää suuntaviivojen 594 a) kohdan mukaan kasvintuhoojien leviämisen estämiseen sekä niiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen. Tukikelpoisia ovat mm. ennaltaehkäisevät toimenpiteet ja tällaisten toimien edellyttämät tuotteet, laitteet ja materiaalit. Muut kuin kemialliset torjuntamenetelmät olisi asetettava etusijalle. Kohdan b) mukaan tukea voidaan myöntää puiden tuhoamisesta aiheutuviin kustannuksiin tuhoutuneen tavaran markkina-arvoon saakka, kun kyseistä tautia tai kasvintuhoojaa torjutaan viranomaisten määräyksestä. Kasvunmenetyksen arvoa laskettaessa voidaan ottaa huomioon tuhoutuneen puuston potentiaalinen kasvu tavanomaiseen kaatoikänsä asti.

Ryhmäpoikkeusasetuksen I luvussa säädetään eräitä yleisempiä tukien maksamiseen liittyviä rajauksia. Maatalouden tukea voidaan asetuksen mukaan lähtökohtaisesti myöntää vain mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille (*pk-yritykset*). Valtiontuen suuntaviivoissa tätä rajausta ei ole. Artiklan 26 mukaista tukea voidaan maksaa vain maatalouden alkutuotantoa harjoittaville toimijoille, ei sen sijaan yrityksille, jotka jalostavat tai pitävät kaupan maataloustuotteita.

Tuki voidaan katsoa sisämarkkinoille soveltuvaksi, jos sillä on kannustava vaikutus. Ryhmäpoikkeusasetuksen 6 artiklan 5 d) kohdan ja valtioneuvoston suuntaviivojen 75 kohdan r) alakohdan mukaisesti kasvintuhoojien hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen sekä niiden aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettua tukea ei kuitenkaan edellytetä kannustavaa vaikutusta.

Unionin säännösten mukaan tukea ei voida maksaa yritykselle, jolle on annettu perintämääräys tuen sääntöjenvastaisuutta ja sisämarkkinoille soveltumattomuutta koskevan aiemman komission päätöksen perusteella (*Deggendorf-ehdotus*). Kyseinen ehto perustuu ryhmäpoikkeusasetuksen 1 artiklan 5 kohdan a) alakohtaan sekä valtioneuvoston suuntaviivojen 27 kohtaan. Taustalla on unionin oikeuskäytäntö (T-244/93 ja T-486/93). Asiaa tarkastellaan myös sääntöjenvastaisen ja yhteismarkkinoille soveltumattoman valtioneuvoston takaisinperintää edellyttävien komission päätösten tehokkaasta täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa annetun komission tiedonannon (2007/C272/05) 4.2 luvussa. Käytännössä ehdolla tarkoitetaan sitä, että tuen saajalle ei voida maksaa uutta valtion tukea ennen kuin komission takaisinperintäpäätöksen perustuva saatava on maksettu takaisin.

Tukea ei lähtökohtaisesti voida maksaa myöskään vaikeuksissa oleville yrityksille. Rajausta ei kuitenkaan ryhmäpoikkeusasetuksen 1 artiklan 6 kohdan ja valtioneuvoston suuntaviivojen 26 kohdan mukaisesti sovelleta maksettavaan tukeen silloin, kun toimija on joutunut vaikeuksiin kasvintuhoojan aiheuttamien vahinkojen vuoksi.

Ryhmäpoikkeusasetuksen 9 artiklassa edellytetään, että tukijärjestelmän tekstiin sisällytetään nimenomainen viittaus ryhmäpoikkeusasetukseen.

1.3 Nykytilan arviointi

Vuonna 2014 marraskuussa maa- ja metsätalousministeriö toimitti komissiolle ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä II vahvistetun vakiomallin mukaisen yhteenvedon maatalousalalla kasvintuhoojien vuoksi maksettavia tukia koskevista tiedoista. Komissio toi vastauksessaan joulukuussa 2014 esiin Suomen tukijärjestelmiin liittyviä puutteita, jotka koskevat erityisesti edellä mainittujen ryhmäpoikkeusasetuksen I luvun yleisten vaatimusten huomioon ottamista tukijärjestelmiä koskevissa säännöksissä. Vastauksessa mainittiin puutteina muun muassa Deggendorf-ehdon, vaikeuksissa olevia yrityksiä koskevien rajausten, uuteen ryhmäpoikkeusasetukseen kohdistuvan viittauksen sekä pk-yrityksiä koskevien rajausten puuttuminen lainsäädännössä.

Käytännössä Deggendorf-ehdon mukaisia perintäpäätöksiä ei ole kohdistettu Suomessa alkutuotantoa harjoittaviin toimijoihin, eikä ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisista toimijoista yksikään ylitä liiketoimintansa laajuuden osalta pk-yrityksille määritellyjä kynnysarvoja. Säännösten puuttumisella ei ole ollut olennaista merkitystä.

Metsätalousalalla metsän puiden kasvintuhoojista maksettavia korvauksia koskeva yleisten suuntaviivojen kohta oli keväällä 2015 komissiosta saatujen tietojen mukaan uudistettavana ja suuntaviivojen muutoksen odotettiin valmistuvan syksyllä 2015. Komission ilmoituksella (2015/C 390/05) suuntaviivoja muutettiin marraskuussa 2015 siten, että metsän puiden kasvintuhoojien hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää näiden suuntaviivojen mukaisesti ja tuen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c) alakohdan mukaisesti.

2 Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Kasvinterveyslakia ehdotetaan täsmennettäväksi siten, että laissa säädetyt korvausjärjestelmät täyttäisivät unionin ryhmäpoikkeusasetuksen ja valtiontuen suuntaviivojen aiempaa yksityiskohtaisemmat vaatimukset. Laissa säädettäisiin, että tukea ei voida maksaa yrityksille, joille on annettu perintämääräys tuen sääntöjenvastaisuutta ja sisämarkkinoille soveltumattomuutta koskevan aiemman komission päätöksen perusteella, eikä tietyin poikkeuksin myöskään vaikeuksissa oleville yrityksille. Ryhmäpoikkeusasetuksen mukaista tukea ei voida maksaa muille kuin pk-yrityksille. Lakiin ehdotetaan otettavaksi myös nimenomainen viittaus uuteen ryhmäpoikkeusasetukseen ja sen 26 artiklaan sekä metsätaloudelle maksettavan tuen osalta valtiontuen suuntaviivoihin.

3 Esityksen vaikutukset

Kasvinterveyslakiin ehdotetut täsmennykset ovat teknisluonteisia muutoksia, joilla ei arvioida olevan vaikutusta lain nojalla maksettavien korvausten määrään eikä siten valtiontaloudellisia vaikutuksia.

4 Asian valmistelu

Hallituksen esitys on valmisteltu maa- ja metsätalousministeriössä. Esityksestä on pyydetty lausunnot seuraavilta tahoilta: oikeusministeriö, valtiovarainministeriö, Elintarviketurvallisuusvirasto, Luonnonvarakeskus, ProAgria Keskusten liitto, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Puutarhaliitto ry, Kauppapuutarhaliitto ry, Taimistoviljelijät ry, Metsäteollisuus ry, Suomen metsäkeskus, Ahvenanmaan maakuntahallitus.

Lausunnon antoivat valtiovarainministeriö, Elintarviketurvallisuusvirasto, ProAgria Keskusten liitto, Puutarhaliitto ry, Taimistoviljelijät ry, Hedelmän- ja Marjanviljelijäin liitto ry, Metsäteollisuus ry ja Suomen metsäkeskus. Esitykseen ei ollut huomautettavaa. Korvausten maksamisen tärkeyttä korostettiin.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

31 a §. *Eräät Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuvat korvauksensaajia koskevat vaatimukset.* Pykälässä säädettäisiin niistä kustannusten ja korvausten maksamiseen liittyvistä täsmennyksistä ja rajauksista, joita Euroopan unionin valtiontukisäännökset edellyttävät. Maa- ja puutarhatalouden toimijoille kasvintuhoojien hävittämiseen maksettavaan tukeen sovelletaan ryhmäpoikkeusasetuksen 26 artiklaa ja metsänomistajille maksettavaan tukeen sovelletaan Suomessa valtiontuen suuntaviivojen kohtia 75, 594 ja 594 a.

Kasvintuhoojalla tarkoitetaan ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 18) kohdassa kasvinterveysdirektiivin 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyjä haitallisia organismeja. Samansisältöinen kasvintuhoojan määritelmä on valtiontuen suuntaviivojen 35 kohdan 24 alakohdassa. Kasvinterveysdirektiivin määritelmän mukaan haitallisilla organismeilla tarkoitetaan kasveissa tai kasvituohteissa esiintyviä tuhojia, jotka kuuluvat eläin- tai kasvikuntaan tai jotka ovat viruksia, mykoplasmoja tai muita taudinaiheuttajia. Kasvinterveysdirektiivin liitteissä I ja II luetellaan haitalliset organismit, jotka ovat hävitettäviä tai torjuttavia.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan otettavaksi viittaus ryhmäpoikkeusasetukseen sekä unionin valtiontuen suuntaviivoihin ja niiden julkaisutietoihin. Ryhmäpoikkeusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaan tukijärjestelmän tekstiin on sisällyttävä erityisesti nimenomainen viittaus ryhmäpoikkeusasetukseen siten, että siinä mainitaan asetuksen nimi ja viite asetuksen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä sekä tukijärjestelmän kannalta merkitykselliset asetuksen III luvun säännökset. Valtiontuen suuntaviivoissa ei edellytetä, että suuntaviivoihin pitäisi viitata säädöksessä, mutta johdonmukaisuuden vuoksi viittaus ehdotetaan tehtäväksi.

Ryhmäpoikkeusasetuksen osalta viitattaisiin sen 1 lukuun ja myös 26 artiklaan. Luvun 1 yleisiä säännöksiä on noudatettava kaikkeen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaan maksettavaan tukeen. Artikla 26 koskee maatalousalalle kasvintuhoojasta aiheutuneisiin kustannuksiin maksettavaa tukea. Lisäksi viitattaisiin 28 artiklaan, joka koskee tukea vakuutusmaksun suorittamiseen. Valtiontuen suuntaviivojen 94 kohdan mukaan tuen oikeasuhteisuutta ja sisämarkkinoille soveltuvuutta arvioidessaan komissio ottaa huomion vakuutuksen, jonka tuensaaja on mahdollisesti ottanut tai olisi voinut ottaa.

Metsän puiden kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamisen osalta viitattaisiin valtiontuen suuntaviivojen kohtaan 594, joka koskee kasvintuhoojien hävittämisestä ja leviämisen estämisestä maksettavaa tukea. Korvauksen edellytyksenä on aina, että viranomainen on antanut torjuntapäätöksen tarvittavista toimenpiteistä. Komission suuntaviivojen muutos on tältä osin otettu huomioon esityksen valmistelussa.

Pykälän 2 momentin mukaan korvausta voitaisiin myöntää ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti vain mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille. Valtiontuen suuntaviivoja voidaan sen sijaan soveltaa myös suurten yritysten tukeen. Soveltamisalasta ja tuen maksamisen rajauksista säädetään ryhmäpoikkeusasetuksen I luvussa sekä maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontuen suuntaviivojenkohdissa 19—30. Tukea vakuutusmaksujen suorittamiseen voidaan ryhmäpoikkeusasetuksen 28 artiklan mukaan myöntää maatalouden alkutuotannossa toimivalle pk-yritykselle. Pk-yrityksen määritelmä on ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 2 kohdassa.

HE 141/2015 vp

Ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisesti kasvintuhoojista maksettavat korvaukset voisivat kohdistua vain maatalouden alkutuotantoon. Myös kasvinterveyslain mukaan korvauksia voidaan myöntää vain toimijalle, jolla kasvi on ollut tuotannossa. Tuet maksetaan suoraan toimijoille.

Pykälän 3 momentin mukaan tukea ei lähtökohtaisesti myönnettäisi vaikeuksissa oleville yrityksille. Ryhmäpoikkeusasetuksen 2 artiklan 14 kohdassa ja vastaavasti valtioneuvoston suuntaviivojen 35 kohdan 15 alakohdassa määritellään yksityiskohtaisesti vaikeuksissa oleva yritys. Määritelmässä on viisi arviointiperustetta. Jos yksikin näistä arviointiperusteista täyttyy, yritys katsotaan vaikeuksissa olevaksi yritykseksi. Taustalla on ajatus, että julkista tukea ei pidä kohdentaa sellaisille yrityksille, joiden toiminnan jatkuminen on epävarmaa. Sen vuoksi tuet tulee kohdistaa elinkelpoisille yrityksille. Tukea voidaan kuitenkin ryhmäpoikkeusasetuksen 1 artiklan 6 kohdan ja valtioneuvoston suuntaviivojen 26 kohdan mukaan maksaa myös vaikeuksissa oleville yrityksille, jos yritys joutui vaikeuksiin kasvintuhoojan aiheuttamien menetysten tai vahinkojen vuoksi.

Tukea ei myönnettäisi myöskään sille, jolta Euroopan unionin komission päätöksen nojalla peritään takaisin sääntöjenvastaista ja sisämarkkinoille soveltumatonta tukea (Deggendorf-ehto). Momentissa viitattaisiin lakiin eräiden valtion tukea koskevien Euroopan yhteisöjen säännösten soveltamisesta, jossa asiasta säädetään.

Esityksessä arvioidaan, että pykälän säännösten käytännön soveltaminen jää vähäiseksi. Ehdotettavalla lain muutoksella ei ole vaikutuksia kasvinterveyslain nojalla maksettaviin korvauksiin.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian.

3 Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys

Perustuslain 20 §:n 1 momentin mukaan vastuu luonnosta ja sen monimuotoisuudesta, ympäristöstä ja kulttuuriperinnöstä kuuluu kaikille. Julkisen vallan on pykälän 2 momentin mukaan pyrittävä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön sekä mahdollisuus vaikuttaa elinympäristöönsä koskevaan päätöksentekoon. Mainitun perusoikeuden toteutumista edistää vaatimus, jonka mukaan tuettavien töiden on oltava taloudellisesti ja luonnon biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta tarkoituksenmukaisia. Vaatimus koskee laissa tarkoitettuja tukia. Mainitun perusoikeuden toteutumista edistävät erityisesti voimassa olevan kasvinterveyslain 8 §:ään sisältyvä huolellisuusvelvollisuus ja poikkeustilanteissa mahdolliset hävittämistoimenpiteiden tukea koskevat säännökset.

Edellä mainituilla perusteilla katsotaan, että lakiehdotus voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään kasvinterveyden suojelemisesta annettuun lakiin (702/2003) uusi 31 a § seuraavasti:

7 luku

Vahingonkorvaukset

31 a §

Eräät Euroopan unionin lainsäädännöstä johtuvat korvauksensaajia koskevat vaatimukset

Sen lisäksi, mitä 30, 30 a ja 31 §:ssä säädetään, tässä laissa tarkoitettuihin kustannuksiin ja korvauksiin sovelletaan maatalousalalla toimivien yritysten osalta tiettyjen maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoilla soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti annetun komission asetuksen (EU) N:o 702/2014 (EUVL L 193, 1.7.2014, s. 1) I lukua ja 26 ja 28 artiklaa sekä metsätalousalalla toimivien yritysten osalta Euroopan unionin maa- ja metsätalousalan ja maaseutualueiden valtiontuesta vuosina 2014—2020 annettujen Euroopan unionin suuntaviivojen (2015/C 390/05, EUVL C 390, 24.11.2015, s. 4) kohtia 75, 594 ja 594 a.

Edellä 1 momentissa mainitun komission asetuksen mukainen tuki voidaan maksaa vain asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille mikroyrityksille sekä pienille ja keskisuurille yrityksille.

Korvauksia ei makseta 1 momentissa mainituissa komission asetuksessa ja unionin suuntaviivoissa tarkoitettulle vaikeuksissa olevalle yritykselle, ellei vaikeuksiin joutuminen johdu kasvintuhojasta. Korvausta ei myöskään makseta, jos korvauksen hakija ei ole noudattanut komission aiempaan päätökseen perustuvaa eräiden valtion tukea koskevien Euroopan unionin säännösten soveltamisesta annetun lain (300/2001) 1 §:ssä tarkoitettua tuen takaisinperintäpäätöstä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä _____
kuuta 20 _____.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2015

Pääministerin estyneenä ollessa, valtiovarainministeri

Alexander Stubb

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen